

De Tour 2015: bergop of bergaf? - Wim Lagae

di 28/07/2015 - 14:16 Wim Lagae

De Tour 2015 gaat mijn wielarchief in als zinderend, bloedheet én baanbrekend voor Serge Pauwels. Toch hoor ik van opiniemakers en publiek niets dan gemakker en cynisme. De tweede Tourhelft bleek te saai door de verstikkende controle van Team Sky en ... is Froomestrong wel geloofwaardig? Terwijl Vlaamse Tourmedia en publiekbelangstelling opnieuw hoge toppen scheerden, lijkt de buitenlandse belangstelling - veel minder groot dan u denkt - opnieuw gedaald. Moet de wielersport een andere richting inslaan?

Perceptiespook

De openingstijdrit in Utrecht werd even overschaduwd door de vraag of Astanarenner Lars Boom al dan niet mocht starten in de openingstijdrit. De discussie rond de cortisolwaarden van Boom was slechts een opwarmertje, want na de demonstratie van Froome op La Pierre-Saint-Martin rees de hamvraag: pakt hij of pakt hij niet? Opnieuw braken onder (non)believers-inspanningsfysiologen exact dezelfde discussies los als in 2013 over de eerst gelekte en later door Sky geopenbaarde wedstrijd wattages van Froome.

Het was cynisme ten top dat net Laurent Jalabert, helemaal niet gehinderd door zijn ONCE-verleden bij de losgeslagen Manolo Saiz, openlijk mocht twijfelen aan de integriteit van Froome. Die hypocrisie van het Tourcircus voedt trouwens de verwarring bij het publiek. Lance Armstrong is zelfs voor een goed doel persona non grata, terwijl de Festinajongen Virenque het gezicht is van bolletjestrui sponsor Carrefour. De Franse media fulmineren op het Angelsaksische Sky, maar kijken chauvinistisch naar de Franse renners en ploegen. In de *Village Départ* lopen Tourcoryfeeën met een beladen dopingverleden uit diverse tijdperken elkaar omver. L'Equipe bracht een Tourpeloton van 130 ex-renners in kaart die nu bij teams, organisatoren of media een nieuwe carrière uitbouwen. Velen van hen schreven foute wielerverhalen als stroper en werken nu als boswachter. Met vertraging is duidelijk geworden dat het profwielrennen decennialang een karavaan van valspelers was. Voor media is wielrennen plus doping verworden tot een verhaallijn die verkoopt. De pers speelt in op de verwachting van het publiek door elk nieuw dopinggerucht of -nieuws voor te schotelen of door stokoude dopingzaken te recyclen. Zo kunnen we ons vanaf 2016 opwarmen aan

de klokkenluiderszaak van US Postal tegen (de entourage van) Lance Armstrong, met bijhorende schadeclaim van 92 miljoen euro! En ondertussen blijven fans afhaken of verzuren. Hoe frustrerend is dit voor een halve generatie renners die nooit met doping in contact gekomen zijn en grootgebracht zijn in het *whereabouts*- en *no needle*-tijdperk? Het dopingperceptiesprobleem wordt op die manier zoveel groter dan het dopingprobleem zelf. Het stigma van 'clean en toch ongeloofwaardig' is de prijs die de wielerkaravaan betaalt voor decennia van list en bedrog.

Spankracht

Wie mekkert over een saaie Toureditie mag niet vergeten dat een dopingvrije(re) sport nu eenmaal een saaiere sport is waarin toppers vooral aanklappen en die ene cartouche zo lang mogelijk opsparen. Er is wellicht heimwee naar een spectaculaire wederopstanding à la Floyd Landis op weg naar Morzine of naar de klimturbo van Marko Pantani. Maar pers en publiek hanteren hier een dubbele moraal: de roep om zero tolerantie gaat niet samen met de vraag naar dagelijks vuurwerk.

En wie zich ergerde aan de dominantie van Team Sky mag zich pas echt zorgen maken voor de 2016-editie. Terwijl de financiering van team Europcar opdroogt en mecenasen als Rihs (BMC) en Tinkov zich openlijk afvragen of ze toch niet teveel miljoenen in hun bodemloze speelgoedputten investeren, heeft Sky zich al met goudklompje Mikel Landa en regerend wereldkampioen Kwiatkowski versterkt. Team Sky schuimt verder de toppers op de transfermarkt af en zwaait hierbij met wedden die dubbel zo hoog liggen als die bij topteam. De *sky* is trouwens *the limit* voor de mediagroep want hun 32 miljoen wielersponsoring bedraagt amper twee procent van hun marketingbudget.

Sectorberaad

Met het imago- en spankrachtprobleem én dalende publiekcijfers in het achterhoofd zou elke reguliere economische sector collectief beraad houden. Wist u dat alle relevante wielersporters eigenlijk nooit samenkomen om hun product tegen het licht te houden? Zo heeft de wielersport momentum na momentum gemist om samen een tijdperk af te ronden en innovatief vooruit te kijken. Volgende vragen lijken mij alvast pertinent. Zal de spankracht verhoogd worden door minder renners per teams en hoe groot moet de teamreductie dan zijn? Hoeveel mogen de budgetverschillen tussen teams bedragen om nog van een spannende competitie te gewagen? Durven we de ongeloofwaardige, cumulatieve drie miljarden kijkcijfers in de vuilnisbak kieperen en ons businessmodel enten op de realistische gemiddelde kijkcijfers van een tiental miljoen kijkers per etappe? Moet dan ook niet de tering naar de nering gezet worden met salarisplafonds voor toppers? Ook de parcoursbouwer mag zich vragen stellen en in discussie gaan met de sector. Een ronde van drie volle weken is sowieso al een beproeving en het Alpenmenu was te zwaar. Wanneer drie kwart van de renners uitgewoond de Champs Elysées bereikt, is de limiet van een spektakelsport bereikt.

En dan hebben we het kernprobleem van het wielrennen nog niet getackeld: de Tour domineert het wielersportjaar en op enkele topklassiekers na is de rest *quantité négligable*. Elke poging tot hervorming van de wielerkalender wordt al 25 jaar door de Tourorganisator hooghartig gefnuikt. Na de vooral Vlaamse criteriumdans haakt het publiek massaal af. Mijn wielersport hart bloedt nu al bij de zeer lauwe belangstelling voor de sterk bezette Eneco Tour in Vlaanderen of aan de aankomst van de Brussels Cycling Classic.

(Wim Lagae is sportmarketeer KU Leuven (FEB Campus Antwerpen en FaBeR) en gastdocent UGent)